

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **F. B. E., P.**, IČO: X., zast. **T. K., s. r. o., Ú.**, IČO: X. proti odporcovi **Š. a S., s. r. o., S.**, IČO: X., zast. Advokátskou kanceláriou **S. & S., s. r. o., F.**, IČO: X., **o zaplatenie 8 825,24 eur s prísl.**, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 16. decembra 2010 č. k. 26Cob/144/2010-355, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľovi trovy dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Nitre rozsudkom zo dňa 26. mája 2010 č. k. 32 Cb/51/2008-306 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 8 825,24 eur s príslušenstvom / úrokmi z omeškania ročne / a nahradiť trovy konania 2 573,50 eur. Navrhovateľovi bola uložená povinnosť doplatiť súdny poplatok 150 eur.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľ si uplatnil proti odporcovi právo na zaplatenie sumy 190 519 Sk s úrokom z omeškania titulom zaplatenia ceny. Návrh odôvodnil tým, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o dielo č. 3/2005 dňa 23. 06. 2005 v znení dodatku č. 1 zo dňa 09. 08. 2005, predmetom ktorej bolo zhotovenie diela pre odporcu inštalovanie ventilácie a klimatizácie podľa projektu v dohodnutej cene a termíne plnenia / do začiatku vykurovacej sezóny v roku 2005 / a odporca sa zaviazal za dielo zaplatiť dohodnutú cenu 2 100 952 Sk bez DPH. Navrhovateľ zhotovené dielo vyfakturoval v rozsudku špecifikovanými faktúrami.

V priebehu konania navrhovateľ zmenil návrh a okrem zaplattenia ceny žiadal i zaplattenie zmluvnej pokuty 2 501,17 eur / 75 350,30 Sk / a úrok z omeškania 13 % ročne.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, výsluchom účastníkov, svedkov, znaleckým posudkom, výsluchom znalca a predloženými listinami a zistil, že medzi účastníkmi bola uzavretá Zmluva o dielo č. 3/2005 v znení dodatku č. 1, predmetom ktorej bolo zhotovenie diela pre odporcu označeného v bode II „Predmet zmluvy“ ako Inštalovanie ventilácie a klimatizácie „číslo klasifikácie produkcie 45.33.12“, ktoré malo byť vyhotovené podľa projektu. Ďalej bolo v zmluve dohodnuté, že odporca bol povinný dielo prevziať a zaplatiť zmluvnú cenu.

Navrhovateľ dňa 12. 12. 2005 vystavil faktúru č. 205042 vo výške 190 519 Sk, ktorou fakturoval cenu za odvody spalín k agregátom Robur F1-50 v počte 3 ks, elektro a MaR k agregátom Robur F1-50 v počte 3 ks, vetracie klapky, montáž plynových prípojok k agregátom Robur F1-50 a montáž vetracích klapiiek k agregátom Robur F1-50. Z kalkulácie nákladov pripojených k dodatku č.1 zmluvy vyplynulo, že navrhovateľ odporcovi fakturoval ceny dohodnutých kalkulácií.

Zo zápisu o odovzdaní a prevzatí č. 085/2005 zo dňa 26. 10. 2005 spísaného medzi preberajúcim / navrhovateľ / a odovzdávajúcim A., s. r. o. vyplynulo, že preberajúcemu bolo odovzdané zariadenie vzduchotechniky – Teplovzdušné vykurovanie, chladenie a vetranie priestoru haly, nová fréza závodu odporcu a písomná dokumentácia. Odporca dňa 05. 12. 2005 oznámil navrhovateľovi, že dielo v časti 1 žiada odovzdať v náhradnom termíne do 12. 12. 2005. Listom z 03. 04. 2006 odporca oznámil odstúpenie od zmluvy z dôvodu porušenia zmluvy podstatným spôsobom – nedodaním celého diela a dodaním časti diela s opakujúcimi sa chybami. V priebehu konania vyzval odporca navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia za nedodané tepelné čerpadlo v cene 300 000 Sk a oznámil mu, že časť jeho pohľadávky si započítava na dlh voči odporcovi / 190 519 Sk vrátane úroku z omeškania /.

Navrhovateľ trval na tom, že dielo riadne vykonal a odovzdal odporcovi, bolo v požadovanej kvalite a množstve, ktoré odporca aj stále užíva.

Súd v rámci vykonaného dokazovania vypočul svedkov, vykonal dokazovanie znaleckým posudkom, ktorého úlohou bolo najmä zistiť, či je súčasťou nainštalovaného zariadenia D51G 300 tepelné čerpadlo, ktoré dokáže využívať v prechodnom období energiu vonkajšieho vzduchu tak, ako je uvedené v projekte, či dosahuje hlavné technické parametre podľa projektu, t. j. tepelný výkon 114 kW a chladiaci výkon 94 kW a či bol dodaný typ zariadenia podľa špecifikácie v projektovej dokumentácii, časť Zoznam strojov. Znalec v znaleckom posudku, ako aj vo vyjadreniach na pripomienky účastníkov konania a aj vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že medzi účastníkmi je sporné to, čo každý z nich chápe ako tepelné čerpadlo, keď z obsahu vyjadrení vyplýva, že tepelné čerpadlo chápu ako vec navyše, pričom ide o vlastnosť chladiaceho okruhu a nie o samostatnú vec. Svojou výpoveďou tvrdenie svedka Ing. P. / I. č.250 /, „že zhotovené zariadenie nemá inštalované tepelné čerpadlo, teda nedokáže zabezpečiť kúrenie v prechodnom období energiou z vonkajšieho vzduchu...“ spochybnil a uviedol, že nie je pravdivé, pretože aj tento svedok považoval tepelné čerpadlo za samostatnú vec. Ďalej potvrdil, že videl dodanú klimatizačnú jednotku D51G 300 a ide o chladiacu jednotku s plynovým ohrevom, ktorá bola funkčná a dodaná v súlade s projektovou dokumentáciou.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z vykonaného dokazovania a po zhodnotení všetkých dôkazov považoval za preukázané, že dielo zhotovené navrhovateľom na základe Zmluvy o dielo č. 3/2005 v znení dodatku č. 1 bolo odporcovi odovzdané dňa 12. 12. 2005, čo odporca potvrdil, preto navrhovateľovi vzniklo právo na zaplatenie faktúry č. 205042 vo výške 190 519 Sk s dátumom splatnosti 12. 12. 2005. Odporca faktúru nezaplatil a dňom 23. 12. 2005 sa dostal do omeškania.

Súd sa v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal i s námietkami vznesenými odporcom, ktoré vyhodnotil ako nedôvodné, pričom tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že odporca dielo stále užíva.

Súd ďalej vyslovil, že v dôsledku omeškania s platením navrhovateľovi vznikol nárok na zmluvnú pokutu dohodnutú v čl. IX bod 2 v sume 2 501,17 eur a úrok z omeškania 13% ročne / § 369 ods. 1 Obch. zák. /, ktoré nároky navrhovateľovi priznal.

O trovách rozhodol tak, že ich náhradu priznal navrhovateľovi a rozhodol i o povinnosti doplatiť súdny poplatok v sume 150 eur v súvislosti so zmenou návrhu.

Odporca podal proti rozsudku odvolanie podaním zo dňa 23. 08. 2010, v ktorom uviedol, že podstatou sporu bola skutočnosť, že odporca na svoj dlh voči navrhovateľovi / nezaplatená faktúra 205042 v sume 190 519 Sk / započítal svoj nárok na zľavu z ceny vo výške 300 000 Sk. Odvolateľ trval na tom, že dohodnuté dielo nebolo odovzdané riadne a zmluva teda nemohla zaniknúť splnením, vykazovalo vady, a preto mal právo odmietnuť zaplatiť cenu diela. Vzhľadom na uvedené sa preto ani nemohol dostať do omeškania s platením.

Odporca považuje napadnutý rozsudok za nesprávny aj z dôvodu, že vec bola nesprávne právne posúdená a závery o výsledkoch dokazovania nie sú v súlade so zisteným skutkovým stavom. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť a odporcovi priznať trovy konania 3 452,97 eur.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že predmet zmluvy o dielo bol odskúšaný a odovzdaný, aj napriek tomu, že odporca odmietol podpísať odovzdávacie protokoly a prevziať zariadenie s dokumentáciou bez udania dôvodu. Ďalej uviedol, že podľa znalca bola dodávka podľa zmluvy dodaná v súlade s technickou dokumentáciou. Zároveň sa vyjadril aj k technickým otázkam predmetu zmluvy o dielo a uviedol, že bolo dodané, nainštalované a prevádzkované zariadenie podľa projektu, pričom nikde sa neuvádza kombinovaný ohrev, ale zariadenie vie využívať energiu vonkajšieho vzduchu v prechodnom období.

Ďalej vo vyjadrení uviedol, že dodávka tepla do haly systémom tepelného čerpadla nebola predmetom ponuky, projektu ani zmluvy o dielo.

Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať trovy odvolacieho konania vo výške 271,30 eur s DPH a režijný paušál 8,58 eur.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O. s. p. a zistil, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Odvolací súd sa s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O. s. p. stotožnil s názorom vysloveným súdom prvého stupňa čo do skutkových zistení aj právneho posúdenia. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku uviedol, že odporca žalovanú sumu

nespochybňoval ani do dôvodu ani do výšky, keď tvrdil, že žalovaná suma predstavujúca cenu podľa časti 2 zmluvy o dielo bola dôvodná, nakoľko dielo podľa tejto časti bolo zhotovené bez závad a bolo odporcom prevzaté. Odporca odmietal zaplatiť s dôvodu, že voči žalovanej sume započítava sumu 300 000 Sk za nedodané tepelné čerpadlo, ktoré podľa odporcu malo byť súčasťou dodávky podľa časti 1/ zmluvy o dielo. Navrhovateľ zase uvádzal, že takéto zariadenie predmetom dodávky nemalo byť a odporcovi dodal zariadenie v zmysle „štúdie – ponuka“ a v zmysle projektovej dokumentácie z 18. júla 2005, ktorá bola súčasťou zmluvy o dielo. Túto skutočnosť potvrdil aj súdom ustanovený znalec a svedok J. M., ktorý bol autorom projektovej dokumentácie a ktorý zároveň uviedol, že odporcovi bolo dodané zariadenie RoofTop – tepelné čerpadlo, ktoré bolo naprojektované. Odporca v konaní teda nepreukázal, že predmetom dodávky malo byť iné zariadenie ako to, ktoré bolo namontované, čím malo dôjsť aj k zníženiu ceny.

Zo štúdie bod 2.1 vyplýva, že malo byť dodané zariadenie – klimatizačná jednotka RoofTop s priamym chladením a priamym plynovým ohrevom, ktorá špecifikácia vyplýva aj z projektovej dokumentácie / bod 2.3 resp. 3.1 /. Ani v štúdiu ani v projektovej dokumentácii sa kombinovaný ohrev v takom ponímaní, ako to prezentuje odporca, nespomína. Dôvodnosť kompenzačnej námietky nebola preukázaná a taktiež nebola spochybnená opodstatnenosť žalovanej sumy, súd prvého stupňa rozhodol správne, keď podanému návrhu vyhovel. Súd prvého stupňa sa podľa názoru odvolacieho súdu správne vysporiadal aj s argumentáciou odporcu ohľadom odstúpenia od predmetnej zmluvy, pretože odporca existenciu dôvodov na odstúpenie od zmluvy nepreukázal. Aj napriek opakovanej reklamácie diela u navrhovateľa, nebolo v konaní preukázané, že výskyt väd spočíva v nesprávnom prevedení diela navrhovateľom, ba naopak, svedok M. vo výpovedi uviedol, že k opakovanému automatickému vypínaniu zariadenia dochádzalo z dôvodu, že odporca nenamontoval dostatočne veľké meradlo / v časti plynovej prípojky /, v dôsledku čoho dochádzalo k poruche zariadenia, čím sa zariadenie automaticky vyplo. V zostávajúcim odvolací súd poukázal na odôvodnenie rozhodnutia súdom prvého stupňa, z ktorých dôvodov napadnutý rozsudok podľa § 219 O. s. p. potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania 662,08 eur / za dva úkony právnej pomoci, režijný paušál, náhrada za stratu času a cestovné Bratislava – Nitra a späť /.

Odporca podal proti odvolaciemu rozsudku dovolanie podaním zo dňa 14. 01. 2011 podľa § 237 písm. f/ v spojení s § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.

V dovolaní uviedol, že rozhodnutiami súdov mu bola odňatá možnosť konať pred súdom vzhľadom pre nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu pre nedostatok odôvodnenia. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia sa považuje za porušenie práva na spravodlivý súdny proces, ktoré napĺňa znaky odňatia možnosti konať pred súdom / § 237 písm. f/. V tejto súvislosti poukázal na čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Poukázal na to že súd prvého stupňa sa vôbec nevysporiadal s námietkou, že napriek dohode o splatnosti diela, o preukázateľnej výzve k prevzatiu diela došlo až v apríli 2006, pričom súd bez akéhokoľvek zdôvodnenia priznal úrok z omeškania už od 23. 12. 2005 z celej sumy. Taktiež sa súd nevysporiadal s dohodnutým zádržným počas záručnej lehoty.

Poukázal na to, že oba súde nesprávne vec posúdili po právnej stránke a výsledky ich dokazovania nie sú v súlade so zisteným skutkovým stavom. Predmet dodávky podľa zmluvy o dielo podľa ponuky A., s. r. o., mal byť požadovaný priestor teplovzdušne vykurovaný, chladený a vetraný touto klimatizačnou jednotkou, ktorá mala mať priame chladenie a kombinovaný ohrev – tepelné čerpadlo a priamy plynový ohrev. Dodané zariadenie tieto požadované a zmluvne dohodnuté vlastnosti nespĺňalo, preto si odporca uplatnil zľavu z ceny diela.

Dovolateľ zastáva názor, že preukázal dôvodnosť kompenzačnej námietky a s názorom vysloveným odvolacím súdom, že odporca nepreukázal, že predmetom dodávky malo byť iné zariadenie ako to, ktoré bolo namontované, nesúhlasí. Nainštalované zariadenie malo mať dohodnuté vlastnosti, ktoré však nemá, čím je jasne daná kompenzačná námietka. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že záväznými dokumentmi na realizáciu diela bola schválená projektová dokumentácia a Zmluva o dielo č. 3/2005 s Dodatkom č. 1. Podľa znalca bola dodaná klimatizačná jednotka D51G 300, ide o chladiacu jednotku s plynovým ohrevom. Všetky časti zariadenia podľa technickej dokumentácie bod 17.0 boli dodané. Poukázal i na vyjadrenie znalca, že keby niečo chýbalo, klimatizácia by nebola funkčná. Ďalej z vyjadrenia vyplýva, že dodávka bola realizovaná kompletne podľa zmluvy a projektovej dokumentácie a kalkulácie, obe diela boli uvedené do prevádzky

a sú prevádzkované a využívané. Navrhovateľ poukázal i na znenie technickej správy k projektovej dokumentácii, na stanovisko znalca v Znaleckom posudku č. 3/2009 zo dňa 13. mája 2009 bod II.A.2 obsahujúci popis zariadenia, zloženie systémov klimatizačnej jednotky RoofTop YORK D51G 300, na spôsob aktivácie riadiacej jednotky z čoho vyplýva, že dodané, nainštalované a prevádzkované je naprojektované zariadenie. Nikde sa neuvádza kombinovaný ohrev, ale zariadenie vie využívať energiu vonkajšieho vzduchu v prechodnom období. Dodávka tepla do haly systémom tepelného čerpadla nebola predmetom ponuky, projektu ani Zmluvy o dielo č. 3/2005. Ďalej poukazuje vyjadrenie znalca k výkonovým parametrom. Navrhol dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolacích / § 10a ods. 1 / vec preskúmal podľa § 242 ods. 1 a § 243 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní rozsudku v rozsahu napadnutého dovolania a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ust. § 237 až § 239 O. s. p.

Z uvedených ustanovení vyplýva, že dovolanie sa za určitých podmienok pripúšťa jednak proti všetkým rozhodnutiam odvolacieho súdu a jednak len v prípadoch, ak sú rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu rozdielne, ale pri potvrdzujúcom rozhodnutí odvolacím súdom dovolanie prípustné nie je, ak nebolo pripustené.

Z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné dovolaním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní. Na to, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti / § 242 ods. 1 /. V prípade, že dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je však daná len tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 rozhodnutím odvolacieho súdu skutočne došlo.

V predmetnej veci podal žalovaný dovolanie proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu.

Ak je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým bol výrok rozsudku súdu prvého stupňa potvrdený, je dovolanie prípustné len vtedy, ak súd vyslovil prípustnosť dovolania, pričom v predmetnej nejde o tento prípad. Z uvedeného teda vyplýva, že zákonné podmienky pre podanie dovolania podľa § 238 O. s. p. neboli splnené.

Podľa § 242 ods. 1 O. s. p. dovolací súd preskúma rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu napadnutého výroku, ktorý vymedzuje kvantitatívna stránka dovolania. Dovolací súd je teda viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i uplatneným dovolacím dôvodom.

Z podaného dovolania vyplýva, že dovolateľ nesúhlasil s názormi vyslovenými prvostupňovým ako i odvolacím súdom a najmä vytýkal nespreskúmateľnosť odvolacieho rozsudku pre nedostatok odôvodnenia, čo považuje za procesnú vadu podľa § 237 písm. f/ O. s. p., z ktorého dôvodu dovolanie podal.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov. Skutočnosť, že súd nevykoná účastníkmi navrhované dôkazy, ani takýto jeho postup nemožno hodnotiť ako odňatie práva konať pred súdom. Rozhodnutie vyjadruje nezávislé postavenie súdu pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal, vrátane nezávislého rozhodovania o tom, ktoré dôkazy vykoná. O takýto prípad by išlo však vtedy, ak by súd svojim procesným postupom odňal účastníkovi možnosť navrhnúť vykonanie dôkazov, čo v tomto prípade nebolo preukázané. Podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo pri rozhodovaní odvolacím súdom k takým

procesným vadám konania, ktoré by mali za následok vyslovenie, že účastníkovi / žalobcovi / bola odňatá možnosť konať pred súdom tak, ako to predpokladá ust. § 237 písm. f/ O. s. p.

Podľa čl. 46 ods.1 ústavy sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, pričom základné právo na súdnu ochranu neznamená právo na úspech v konaní pred súdom / II. ÚS 4/94, I. ÚS 40/95 /. K porušeniu ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu resp. na spravodlivý proces by podľa dohovoru mohlo dôjsť rozhodnutím všeobecného súdu nielen tým, keby tento fakticky odňal možnosť komukoľvek domáhať sa alebo brániť svoje právo na všeobecnom súde / II. ÚS 8/2001 /, ale aj tým, že súd rozhodol arbitrárne, bez náležitého odôvodnenia svojho rozhodnutia, alebo ak by sa pri výklade a aplikácii zákonného predpisu natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. Naplnenie uvedených skutočností však v predmetnej veci nebolo zistené. Odôvodnenie odvolacieho rozsudku je jasné a zrozumiteľné, obsahuje vyhodnotenie výsledkov dokazovania a vyslovenie právneho názoru s odôvodnením.

Dovolací súd vyslovil, že článok 6 ods. 1 dohovoru nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument, pričom odvolací súd sa pri rozhodovaní o odvolaní môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu / García Ruiz proti Španielsku /. Pokiaľ sa odvolací súd po preskúmaní veci a napadnutého rozsudku stotožní s názorom vysloveným prvostupňovým súdom bez toho, aby vytkol obsah odôvodnenia rozsudku, nemožno ani túto skutočnosť považovať za vadu, ktorá by napĺňala predpoklady zákonom stanoveného dovolacieho dôvodu len preto, že účastník s rozhodnutím nesúhlasí.

Zároveň dovolací súd poukázal na to, že Ústava SR neupravuje dôsledky jednotlivých procesných nesprávností ku ktorým v praxi dochádza v súdnych konaniach, ani nestanovuje predpoklady ich možnej nápravy v opravnom konaní. Úpravu ústavne garantovaného práva na súdnu ochranu obsahuje Občiansky súdny poriadok, ako aj predpoklady a podmienky, za ktorých možno v dovolacom konaní procesné nesprávnosti konania súdov nižších stupňov napraviť. Procesné vady taxatívne vymedzuje ust. § 237 O. s. p., ktoré zakladajú prípustnosť dovolania. Občiansky súdny poriadok považuje, okrem procesných väd vymenovaných v § 237 O. s. p., aj iné vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, za relevantný dovolací dôvod / § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O. s. p. /, avšak vady tejto povahy

prípustnosť dovolania nezakladajú. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu zakladá „inú vadu konania,, podľa § 241 ods. 2 O. s. p., nie však vadu procesnú podľa § 237 O. s. p.

V preskúmvanej veci dovolateľ dôvodil v dovolaní najmä existenciou procesnej vady konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. v spojení s § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p., ku ktorému názoru dovolací súd vyslovil, že jednak v konaní neboli zistené také procesné vady, ktoré by mohli mať za následok nesprávnosť napadnutého rozsudku a jednak i v prípade nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku by nešlo o vadu podľa § 237 písm. f/ O. s. p., ale o inú vadu / § 241 ods. 2 písm. b /, ktorá však bez ďalších predpokladov nezakladá prípustnosť dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie podľa § 243b ods. 4 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 O. s. p tak, že i napriek úspechu v konaní, navrhovateľovi nepriznal trovy dovolacieho konania, pretože si ich náhradu neuplatnil.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. februára 2012

Mgr. Ľubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková